

også anbefale ministeren, at hun overvejer at lave en sådan opdeling. Der er ikke nogen logisk sammenhæng mellem de to elementer, og når der fra mindst et af partierne er ønske om, at man eventuelt vil forholde sig positivt til den ene del og måske mindre positivt til den anden del, så synes vi, det er en overvejelse værd at give denne mulighed, uanset hvad man ellers måtte mene.

Det fremsatte forslag er, som det jo allerede er sagt, en genfremsættelse, men det ændrer jo ikke på, at man stadig væk opererer med to indholdsmæssige dele, som vi i al fald finder stærkt problematiske, og vi mener, at der er god grund til, at vi i udvalget kommer i dybden med begge elementer i lovforslaget.

Når vi synes, at de er problematiske, hænger det jo sammen med, at det, man lægger op til i den første del, nemlig beregning af kontroludbud, er en bemyndigelse, en ganske vidtgående bemyndigelse, til ministeren, som man efterfølgende kan udfylde, uden at Folketinget har indflydelse på, hvordan en sådan bemyndigelse vil komme til at se ud rent indholdsmæssigt, og hvad den vil betyde.

Derfor har vi under alle omstændigheder i udvalgsarbejdet brug for at få afdækket meget minutøst, hvorvidt det her vil give anledning til, at man faktisk får større papirvælde end det modsatte.

Vi er bange for, at det forholder sig sådan, og vi tror, at det, det tegner til på det her område, er, at man får yderligere regler, som man skal forholde sig til i kommunerne, og dermed yderligere regler og statsstyring, som man jo ellers i skåltalerne har sagt er noget at det, skal væk.

Når vi har den frygt, er den jo ikke taget ud af den blå luft, så er den taget ud fra den forhistorie, vi kender. Sporene skræmmer så at sige.

Hvis man tager spørgsmålet om frit valg-ordningen på hjemmeplejeområdet, så er situationen jo den samme, som da man i begyndelsen af den første Fogh Rasmussen-regerings tid lagde op til regler på det her område og fra centralt hold, fra Christiansborgs side, ville gennemføre frit valg i kommunerne; det medførte et kolossalt bureaukrati og et kolossalt pengeforbrug på at flytte papirer og på at opbygge afrapporteringer og regler og alt muligt andet, som skulle være styrende for, hvordan man skulle lave frit valg. Det var jo i en situation, hvor man vel at mærke i en række kommuner havde gennemført frit valg – man havde gennemført frit valg, styret af kommunalbestyrelserne selv, og som fun-

gerede udmærket. Både de, der bød på opgaven, var tilfredse med det, de ældre, som fik muligheden, var tilfredse med det, og de kommuner, som gennemførte frit valg, var tilfredse med det. Alligevel besluttede man i den her sal, at man nu skulle lave regler for området, og efterfølgende har det været en stor del af det, der også den dag i dag martrer hele hjemmeplejeområdet med regelstyring og mistillid. Det synes vi er et stort problem.

Hvis man på det her område i virkeligheden er på vej til at lave noget af det samme – og det kan vi jo ikke se, eftersom det er en bemyndigelse til ministeren – så giver det altså kun yderligere problemer i forhold til det, som kommunerne godt kan håndtere allerede i dag, nemlig udbud af opgaver der, hvor de synes det er fornuftigt, og en sammenligning med, om de selv er konkurrencedygtige på området. For som jeg nævnte i spørgsmålet til hr. Hans Kristian Skibby, så er det en opgave, som kommunerne håndterer på udmærket vis i dag. Man behøver ikke at få trukket yderligere regler eller formkrav ned over hovedet om, lige præcist hvordan det skal foregå ud i alleryderste detalje.

Så vi har en stor frygt for, at man her trasker videre i de spor, man lagde ud i forbindelse med frit valg-ordningen, som medførte et kolossalt bureaukrati og er udtryk for mistillid.

Den anden del er forslaget, som handler om Skanderborgforsøget, er vi også stærkt skeptiske over for. Det hænger ikke sammen med, at vi ikke synes, at den helt overordnede idé om, at kommunerne skal have større frihed til at vælge forskellige former, også styreformer, grundlæggende er god. Men det hænger sammen med, at man stort set ikke har evalueret Skanderborgforsøget og derfor ikke har en fælles viden om, hvorvidt det så er den her mulighed, der skal gives overalt. Og når vi også er en smule skeptiske der, så hænger det sammen med, at man er inde at røre ved noget helt fundamentalt i den demokratiske sikring, som er indbygget i den kommunale styrelseslov.

Som det allerede er sagt af en anden ordfører, så er der tale om, at man lægger nogle af beslutningsprocesserne ud i et led, som er et embedsmandsled, et brugerled, hvor der i al fald ikke er den samme mulighed for indsigt, der er ikke den samme mulighed for, at offentligheden har indsigt i, hvad der foregår, og der er for den sags skyld heller ikke den samme demokratiske legalitet, som ligger i kommunalbestyrelsen, hvor vi dog må sige, at kommunalbestyrelsesmedlem-